

ударилъ въ тавана. Михалъ побѣгналъ, а Х. Димитъръ останалъ въ кръчмата. Пехливанинътъ не поискалъ да явява на полицията.

Въ 1867 година азъ повикахъ Караджата да събереме една чета и да идеме на Стара планина; но Караджата не пожела, защото азъ не съмъ щѣлъ да обявя бунтъ на турцитѣ.

Между Х. Димитра и Раковски така сжщо нѣмаше съгласие. Когато Х. Димитъръ дошелъ въ Букурещъ, то Раковски му открилъ множество свои тайни; но въ 1866 година тия се скарали между себе си и работата бѣше достигнала до страшни размѣри. Касабовъ и Грудовъ, по неизвестни причини, подклаждаха дърва подъ огъня. Освенъ това, Х. Димитъръ имаше мъстителенъ и завистливъ характеръ.

Азъ не мога да похваля и Раковски, защото и той имаше голѣми погрѣшки; но не мога и да го укорявамъ, защото българитѣ и до днесъ още нѣматъ по-способенъ и по-деятеленъ човѣкъ отъ Раковски въ политическитѣ дѣла. Всѣки трѣбва да се съгласи, че нашето отечество днесъ за днесъ има голѣма нужда отъ подобни люде. Главнитѣ недостатѣци, които се заключаваха въ характера на Раковски, бѣха неговото крайно самолюбие и неговиятъ безграниченъ инатъ. Тоя човѣкъ не обичаше противоречия и не желалаше да се съгласи даже и съ най-правомислящия човѣкъ.

Грудовъ и до днесъ още е съмнителенъ човѣкъ. Той нищо не работи, нищо не предприема, а разхожда се по цѣлъ день по кафенетата и интригува, дето може. Отде се храни тоя човѣкъ? — Азъ мога да кажа само това, че той живѣе доста богато. Ако има нейде келепиръ, то Касабовъ и Грудовъ тутакси се появяватъ, като орли на мърша. Когато изла-